Αμαρτία, η αρρώστια της ψυχής (Όσιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 28 Ιουνίου, 2018

Όπως είναι η αρρώστια στο κορμί, έτσι είναι και η αμαρτία στην ψυχή. Γι' αυτό**η ιατρική των ψυχών** δεν καταγίνεται με τίποτ' άλλο, παρά μόνο με την **καταπολέμηση της αμαρτίας και των αιτιών της, των παθών**.

Και αυτό είναι το πιο σημαντικό. Γιατί στη φοβερή ώρα της Κρίσεως τι απολογία θα δώσουμε; **Επιμεληθήκαμε άραγε την υγεία της ψυχής μας** ή μήπως αγωνιστήκαμε σ' όλη μας τη ζωή για την πολύμορφη μάταιη απόλαυση;

Αν δεν γνωρίζουμε την αρρώστια της ψυχής μας και δεν αισθανόμαστε τους πόνους και το κακό που προξενεί στη ζωή μας, βρισκόμαστε σε πλάνη.

Κάθε άνθρωπος είναι λίγο ή πολύ άρρωστος ψυχικά. Συνήθως όμως, **μολυσμένος από το μικρόβιο της υπερηφάνειας, δεν αισθάνεται το κακό που του προξενεί η αμαρτία**. Και όσο δεν το αισθάνεται, τόσο περισσότερο υπερηφανεύεται, όπως λέει και ο προφήτης Δαβίδ: «*Η υπερηφάνεια των μισούντων σε ανέβη διά παντός*». Γιατί **ο ψυχικά άρρωστος είναι κατά κανόνα και αναίσθητος, και δεν νοιάζεται για την υγεία της ψυχής του** . Έτσι, χωρίς να το καταλαβαίνει ίσως, **μισεί την ψυχή του. Και μισώντας την ψυχή του, μισεί και τον γιατρό των ψυχών**.

Κάθε χριστιανός, αντίθετα, που συναισθάνεται την ψυχική του ασθένεια, ταπεινώνεται βαθιά και φροντίζει να καλέσει το γιατρό που θα τον θεραπεύσει. Όπως δηλαδή, όταν αρρωστήσουμε σωματικά, έχουμε αίσθηση των πόνων και καλούμε γιατρό, έτσι πρέπει να κάνουμε και με την ψυχή μας. Γιατί**και η ψυχή έχει αρρώστιες, τις αμαρτίες και τα αίτιά τους, τα πάθη** . Αλλά δεν αισθανόμαστε τις αρρώστιες της, δεν ακούμε τους πόνους της και δεν φροντίζουμε για τη θεραπεία της.

Σ' αυτή την αξιοθρήνητη κατάσταση βλέπουμε ανθρώπους, που είναι χαρούμενοι και δεν λυπούνται για τις αμαρτίες τους, βυθισμένοι καθώς είναι στην άγνοια και την αναισθησία.

Ας εξετάσουμε προσεκτικά τον εαυτό μας, κι αν ανήκουμε σ' αυτούς, ας καλέσουμε το γρηγορότερο το γιατρό των ψυχών και των σωμάτων μας, τον Ιησού Χριστό. Ας

προσπέσουμε γονατιστοί μπροστά Του. Ας Τον παρακαλέσουμε να γιατρέψει τις αρρώστιες μας. Και **οι χειρότερες αρρώστιες της ψυχής είναι η επιθυμία του πλούτου, των ηδονών και της δόξας**. Γι' αυτά τα τρία μεγάλα πάθη γίνονται οι άνθρωποι αργοί, πλεονέκτες, κλέφτες, άδικοι, κενόδοξοι, υπερήφανοι, φθονεροί και μνησίκακοι.

Ας κλάψουμε, ας θρηνήσουμε, ας ζητήσουμε το έλεος του Κυρίου. Αν δεν ομολογήσουμε εμείς οι ίδιοι την αμαρτωλότητά μας, αν δεν Του φανερώσουμε τις αρρώστιες της ψυχής μας, δεν θα μας θεραπεύσει, παρόλο που γνωρίζει, σαν παντογνώστης, την κατάστασή μας. **Περιμένει να Τον καλέσουμε εμείς, με τη θέληση μας, και να ζητήσουμε τη βοήθεια Του**. Και τότε έρχεται και θεραπεύει με τη χάρη Του τα ψυχικά μας τραύματα.

Η θεραπεία αυτή είναι μια ψυχική αλλοίωση αξιοθαύμαστη: Όσα μέχρι τώρα θεωρούσαμε σπουδαία και ποθητά – το χρήμα, τις απολαύσεις, τις τιμές – τα αποστρεφόμαστε πια και τα βλέπουμε ασήμαντα και βδελυκτά. Και όσα πριν περιφρονούσαμε ή περιγελούσαμε – την εργασία των αρετών, την κάθαρση, τον αγιασμό – τώρα τα επιζητούμε με ζήλο κι ενθουσιασμό. Γιατί; Επειδή η χάρη μας, άνοιξέ τα μάτια και μας αποκάλυψε την πραγματικότητα.

Αυτή η μεταστροφή, αυτός ο φωτισμός, αυτή η αλλοίωση είναι η **αρχή της θεραπείας της ψυχής μας. Η ολοκλήρωση της είναι συνάρτηση της προαιρέσεως μας, του πνευματικού μας αγώνα και της βοήθειας του Χριστού**.

(Από το βιβλίο "Απόσταγμα Πατερικής σοφίας", Ιερά Μονή Παρακλήτου Ωρωπού Αττικής.)

(Πηγή ηλ. κειμένου: hristospanagia3.blogspot.gr*)*